

Grzegorz Gorzelak

Polityka spójności Unii Europejskiej - od entuzjazmu przez wątpliwości do krytyki.

Polityka spójności Unii Europejskiej, której głównym elementem jest polityka regionalna, jest – obok wspólnej Polityki Rolnej – najważniejszą dziedziną interwencji, konsumującą ponad jedną trzecią wspólnych środków. Polityka ta – zakorzeniona w tradycyjnym, „prowyrównawczym” podejściu – nie osiąga jednak zakładanych celów, bowiem różnice międzyregionalne w Unii rosną, mimo zmniejszania się różnic między krajami członkowskimi.

Sytuacja ta skłania analityków do dokładniejszego zbadania przyczyn niewielkiej skuteczności tej polityki. Widoczna jest ewolucja zarówno metod badawczych, jak i uzyskiwanych wyników: od „samopotwierdzającego się” popytowego modelu HERMIN do tezy, że zewnętrzna interwencja może w krajach i regionach słabiej rozwiniętych przynosić skutki wręcz odwrotne od pożądanых.

Dyskusja ta ma ogromne znaczenie dla Polski, ponieważ nasza polityka regionalna tkwi w dawnych (i przestarzałych) paradygmatach, nie uwzględniając ani wyników toczonych obecnie w Europie dyskusji, ani nawet nie będąc jej świadomą.